

քրն յետսօգել միւսին համար, և եւթն կամենայ որ աշխարհի բարիք ժըլնել, պէտք է իւր հայրենեաց մէջէն սիրի զայն բազմայնել ու տարածել:

Հայրենեաց ինչ տառիճան նուի բախան լինին իմանալու համար, պէտք է միայն յիշել, որ ոչ որ կարող չէ իւր հայրենիքն թշնամանել առանց ընդ նմին իւր ընտանիքն թշնամած լինելու: զի այս արդարեւ բնականեկան յարկ մ' է, որովհետեւ սա է թէ՛ որբոց և թէ՛ գերեւիման: Անտի կրտսա նամք մենք այն առաջին կրթութիւնն, ուստի յառաջ կը դան մեր խիստ սիրելի զգացումներն, մեր խիստ հաստատուն հաւանութիւններն և մեր ամենէն աւելի անպարտելի սովորութիւններն: Այլ թէ կուգէ որ կործանել իւր հայրենասիրութեան նուիրական խորանն, պէտք է որ նա նախ ցըրուէ բնականեկան փառարանին մէջ եւ զոյ տնդամակիցներն, կամ լաւ եւս, պէտք է որ խորասուզի նա մարդկային սրտի խորքն եւ խլէ այն տեղէն սիրոյ նախկին սկզբունքներն: Ամեն օր և աւմեն ժամանակ պէտք է յիշել, որ այս սէրը պէտք է որ առանձնակի լինի, այլ որպէս զի նա մեր զգացմանց մէջ ճշմարտապէս անուանի լինի, պէտք է որ միշտ միացած գտնուի ընդ սիրոյ այն մեծ բնականաց, որոց անդամներն եմք մեք, այսինքն, ընդ սիրոյ բոլանդակ մարդկութեան:

Վ

Յին առնեները քաղաքիս մեծ և բուն բերդին վառ օդ արանին դիմացը հրդեհ մի տեղի ունեցաւ: Թէեւ չորս տուն միայն այրեցաւ, սակայն քաղաքիս համայն բնակիչք յուսահատու թեան վերջին ծայրն հասած էին: Վասն զի մի կողմէն հովն տառիկ կը փչէր, միւս կողմէն հրդեհ ելած փողոցը և այն բովի փողոցները բոլորովին խիտ առ խիտ և միանգամայն հին ու տախտակաշէն լինելուան անշուշտ բոլորն եւս սխալ բռնկէին: Այն անշուշտ քաղաքին կէսը սխալ այրէր, եթէ Աւստրիական շոգենաւի նաւատփները եւ նայն իսկ նաւապետը չաշխատէին և չգնէին: Վասն զի մէկ աւրուած ջրհանէն զատ բնաւ ջրհան չը կար քաղաքիս մէջ: Ըսար ալ Տաճկաց զօրքերն բնաւ եւրէք չը սխալ կարենային Աւստրիացի նաւատփներուն նման զարմանալի բաշտութեամբ աշխատիլ և կրակը կոխել: Սոցա քաջութիւնը տնքան մեծ եղաւ արդարեւ, որ Տաճիկք համայն սկըսան ազադակել թէ՛ «Այսուհետեւ քրիստոնէից կեանք չըսենք, չըսենք» և այլն: Քանզի սոյն նաւատփներն եւրկու երեք հաւ նոր տեսակ ջրհաններ բերին շոգենաւէն, որք ջուրը յորդութեամբ կրակին վրայ կը հոսեցնէին և շոգենաւին մէջ շարունակ սաստիկ կրակներու քով կենալու վարժ լինելով ամենեւին ջերմութենէ կամ բոցէ դողցես չէին երկնէր: մանաւանդ նաւապետը ջրհանի մը խողովակին մէկ ծայրը ձեռքն առած, նոյն իսկ այրող տուներուն քովի տանիսին վրայ կեցած, խողովակը մէկ մը հրդեհին վրայ կը բռնէր և մէկ մ'ալ իսկոյն գըլխուն վրայ դարձնելով մինչեւ ոտքը բոլոր վրայի զգեստը կը թաղցներ որ չարի, և այսպէս զարմանալի քաջութեամբ բոցերու մէջ աներկիւղ կը կենար: Վերջապէս կրակը կոխեցին

ՅԱԿԱԼԻ, ԲԱՅՑ ԲԱՐԵՑԱԶՈՂ, ԴԵՊՏ ՄԻ

Ի ԶԱՆԱԳ-ԳԱԼԻ

Զանադ-Ղալէէն գրուած նամալէ մը հետեւեալը կը քաղենք:

Այսօր «Յուլիս 18» ցորեկուան ժամ

և ազատեցին իշ միայն միւս տունները, այլ և բոլոր քաղաքը. վասն զի հրգեհին եղած տեղէն վառօգտութեան հազիւ 8 կամ 10 կանգուն հեռաւորութիւն ունէր, և որոյ մէջ հարկւարաւոր փոքրիկ տակաւներով վառօգտէր, որ եթէ բռնկէր տնչուչտ ամբողջ քաղաքը օգր կը հանէր. այս մը տաճերով, եթէ Մատրիայի նաւատիր չը հանէին, արդէն քաղաքացիք սկսած էին քաղաքը թողալ և փախչիլ գեթ անձերինն աղատելու համար: Սակայն փառք բարերարին Մատուծոյ, չուտ հասան և ամեն ջանք չը խնայեցին:

ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐԱԿԱՆՔ

Տեղոյ Յոյն ժողովրդեան իրենց վանուց հետ ունեցած անհամաձայնութիւնը յայտնի է ամենուրեք. զանոնք իրարու հետ իրաւախնայ ընելու համար Պոլիս գացող պատգամաւորք բարձրագոյն դռնէն յանձնարարական ներ բերած էին, որ տեղոյ կառավարութեան ձեռքը լրանայ և միւս անգամ Պոլիս չը վերադառնայ խնդիրը: Սակայն երկար ժամանակէ ՚ի վեր է նոցա գալը և բնաւ օգուտ մի եղած չէ: Այս պատճառաւ ժողովուրդը վերստին հինգ հոգի որոշած էր՝ երեքըն Երուսաղէմացի և երկուքը Պեթ-Ճեղացի որ կրկին Պոլիս երթան:

— Անոյս 9 ին սոքա մինչդեռ քաղաքէն հազիւ կէս ժամու չափ հեռադած էին երեկոյ ժամ 12 ին, ոտքի կանուխեան հաղարարեալ կառավարչին հրամանաւ վրայ հասնելով ետ դարձուց և ուղղակի բանտ տարաւ. նոցա հետ դանուած սնտուկ ծրար և

այլն մանրամասնարար քննեց. բոլոր վասնդաւոր բան մի չը գտնելով հեռեւեալ առաւօտուն շարք հանեց բանտէն և մէկը միայն թողուց, պատճառելով թէ պարտատէրներն ստակ կուղեն: Այս անձը թէև իրօք 15000 զուշ պարտք ունէր, բոլոր մեկնելէ յառաջ գարծերը կարգի դնելով կրաւի թէ պարտատէրները գոհ լըած էր. երկու օրէն յետոյ այս եւս արձակեցաւ բանտէն. յետոյ սոքա նորէն ուղիւսրեցան դէպ ՚ի Պոլիս:

— 14 ին Տաճիկ տղայ մի Տաճարը բանտը առնէ իւլէլէյէ վար խնկալով անմիջապէս մեռաւ:

15 ին Միւս վաշան քննութեան համար քաղաքս գալով ամեն կողմ շրջեցաւ. մեր վանքն ևս այցելութեան գալով բոլոր տեղերը աչքէ անցուց և ամուսն 25 ին մեկնեցաւ:

— 29 ին տաւաժտ կանուխ բաղմութիւ գիւղացի կանայք երբ քաղաքս կուգային իրենց խաւարտեղէնը ծախելու, քաղաքէն գուրս յանկարծ հրէայ տղու մը ձիաբաւ ըրած ժամանակ տանցմէ մէկը ձիուն ստնակսի եղաւ: Հրէայ տղան խկոյն բանտարկուեցաւ քննութիւնը կը շարունակուի, բոլոր կինը վասնդաւոր վիճակի մէջ է: Այս գէպքը կրնայ աղբու խրատ մի լինիլ ամեն անոնց, որք ձի հեծնալու սիրահար լինելով անխահեմաբար ոչ յաջ կը նային ոչ յահեակ և բաղժիցս ասանկ մեծամեծ վնասներու պատճառ կը լինին և իրենց հաճոյից վնասը շարաշար կը տուժեն: